

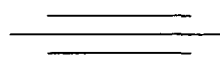
a könyvtárak közötti munkamegosztás, alapvetően az oktatási intézmények elég fontosnak tartják, hogy jó színvonalú iskolai, felsőoktatási könyvtárat tartsanak fenn. Az Alexander Könyvtár megteheti, hogy a diákok többségét saját oktatóintézetük könyvtárába küldi.

- * *Az Alexander Könyvtár forrásai (tehát személyzet, tájékoztatói kapacitás, dokumentum, végső soron tehát pénz) nem elegendő arra, hogy szélesebb réteget is (túl sok diákot) kiszolgáljon. A könyvtár tehát inkább kisebb felhasználói kör számára, de folyamatosan egy meghatározott színvonalon akarja tartani a szolgáltatást.*

A szövegből az is kitűnik, hogy a betérőt, bárki legyen is az, felnőttként kezelik. Való igaz: aki komolyabb közművelődési könyvtárban keres, annak rendelkeznie kell olyan ismeretekkel, amelyek az eredményes keresést lehetővé teszik számára.

Bámulatos azonban az, hogy a könyvtár milyen magától értetődő módon küldi a keresésben járatlan diákot oktatójához. Bizonyára azért teheti meg ezt, mert az oktatók — természetszerűleg — jártasak saját szakterületük információs forrásainak felkutatásában.

Annak ellenére, hogy az ausztrál könyvtári és oktatási rendszer igen sokban különbözik a magyarországitól, megállapítható, hogy a könyvtárnak és az oktatási intézményeknek — de leginkább a diákoknak, hallgatóknak — hasznára válik, ha a keresett információ a keresőhöz a lehető legközelebb található. Nem beszélve arról, hogy a könyvtárhasználót az oktatás során megfelelő mértékben ellátják azokkal a tudnivalókkal, amelyek nélkülözhetetlenek a tanuláshoz szükséges információ beszerzéséhez. Ez leginkább a tanerő felelőssége.

DR. GÁCSER JÓZSEF

Juhász Gyula Tanárképző Főiskola
Szeged

Nagy Andor: Médiumpedagógia

TELEVÍZIÓ A CSALÁDBAN ÉS AZ ISKOLÁBAN

Igen tartalmas, értékes, olvasmányos könyvet írt Nagy Andor. Napjainkban a családban élő gyermekek, a fiatalok és felnőttek nemcsak sokat nézik a televíziót, hanem olyan ablaknak is tekintik, amely alapján a világ megismerésére nyílik lehetőségük, tehát a televízió az ismeretek bő forrása is.

A szerző logikus sorrendbe gyűjtötte a televízió hatásrendszerét, kiemelve motiváló, tájékoztató és szórakoztató szerepkörét. Külön fejezetben foglalkozik a család megváltozott szerepével, és azzal, hogyan illeszkedik ebbe a televízió.

Az is érdeme a könyvnek, hogy jelentős teret szentel a televízió és a nevelés összefüggése kérdésének. Csak utalásszerűen említjük meg a televíziónak az egészségnevelésben, az értelmi nevelésben és az esztétikai nevelésben betöltött szerepét. A következőkben a szerző az iskolatelevízió funkcióját mutatja be. Szerintem elég nagy hiba volt az, hogy ezt megszüntették. Természetesen elismerem, hogy ez a műsor változtatásra szorult, de megszüntetése indokolatlan volt. Most örömmel értesültünk arról, és máris tapasztalhatjuk, hogy valami új kezdődött a családi neveléssel kapcsolatban a televízióban, de ez nyilván nem helyettesíti az iskolatelevíziót.

Úgy gondolom, hogy a gyermeki személyiség fejlesztésében is nagy szerepe van a médiának. Ez a könyv nagy segítséget nyújt abban, „hogymutassa a televízió mint médiának a szerepét és alkalmazásának lehetőségeit a családi nevelésben és az iskolában végzett pedagógiai tevékenységben”.

A „Médiapedagógia” hasznos ismereteket nyújt pedagógusoknak, szülőknél, tanárjelölteknek. Tanulmányozását melegen ajánlom minden érdeklődőnek.

Pécs, Seneca, 1993.

SZERZŐINK, MUNKATÁRSAINK FIGYELMÉBE!

Tisztelettel kérjük szerzőinket, hogy kéziratukat a szerkesztőség címére küldjék: 6701 Szeged, Boldogasszony sugárút 6. A borítékra írják rá, hogy kézirat. Csak gépelt, 10—12 lapnál nem nagyobb terjedelmű kéziratot fogadunk el. A kézirat első és második példányát kérjük, kettes sortávolsággal gépelt formában, normál géppapíron, a gépelési hibák gondos kijavításával, a felhasznált szakirodalom pontos feltüntetésével (szerző, cím, hely, kiadó, lapszám, rövidítve: l.).

Külön lapra kérnénk fölírni irányítószámot, lakcímüket, munkahelyüket és személyi számukat, mert enélkül tiszteletdíjat nem utalunk ki.

Felhívjuk egyúttal szerzőink figyelmét arra is, hogy másodközlésre nem vállalkozunk, hozzánk küldött írásaikat más folyóiratokban nem publikálhatják, de az újraközlés jogát is fenntartjuk. Szerkesztőségünkönél is érvényes az az általános gyakorlat, hogy kéziratot nem őrzünk meg, és nem is küldünk vissza.

A szerkesztőség